EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2019.10.14.
COM(2019) 482 final

2019/0234 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

a pán-euromediterrán preferenciális származási szabályokról szóló regionális egyezmény módosítása tekintetében az egyezménnyel létrehozott vegyes bizottságban az Európai Unió nevében képviselendő álláspontról

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT TÁRGYA

Ez a javaslat a pán-euromediterrán preferenciális származási szabályokról szóló regionális egyezménnyel létrehozott vegyes bizottságban (a továbbiakban: az egyezmény vegyes bizottsága) az egyezmény módosításáról szóló határozat tervezett elfogadásával kapcsolatban az Unió nevében képviselendő álláspont meghatározásáról szóló határozatra vonatkozik

2. A JAVASLAT HÁTTERE

2.1. Regionális egyezmény a pán-euromediterrán preferenciális származási szabályokról

A pán-euromediterrán preferenciális származási szabályokról szóló regionális egyezmény olyan áruk származásával kapcsolatban állapít meg rendelkezéseket, amelyek a szerződő felek közötti vonatkozó megállapodások hatálya alá tartozó kereskedelem tárgyát képezik.

A pán-euromediterrán származási kumulációs rendszer lehetővé teszi diagonális kumuláció alkalmazását az egyezmény 26 szerződő fele között, melyek a következők: az Európai Unió, Izland, Liechtenstein, Norvégia, Svájc, Algéria, Egyiptom, Izrael, Jordánia, Libanon, Marokkó, Palesztina[1], Szíria, Tunézia, Törökország, Albánia, Bosznia és Hercegovina, Horvátország, Észak-Macedónia, Montenegró, Szerbia, Koszovó[2], a Feröer szigetek, a Moldovai Köztársaság, Grúzia és Ukrajna. Az egyezmény meghatározza a szabadkereskedelmi megállapodások hálózatát érintő származási szabályok többoldalú keretét, és az említett megállapodásokban meghatározott elvek sérelme nélkül alkalmazandó. Az egyezmény az Unió vonatkozásában 2012. május 1-jén lépett hatályba.

Az Európai Unió az egyezmény részes fele[3].

2.2. Az egyezmény vegyes bizottsága

Az egyezmény 3. cikkének (1) bekezdésével létrehozott vegyes bizottság elfogadja az egyezmény módosításait, kezeli az egyezménnyel kapcsolatos ügyeket, és biztosítja annak megfelelő végrehajtását. Az egyezmény vegyes bizottsága eljárási szabályzatának 12. cikkével összhangban a vegyes bizottság határozatait a vegyesbizottsági üléseken jelen lévő vagy képviselt azon szerződő felek egyhangú szavazatával fogadják el, amelyek tekintetében az egyezmény hatályba lépett.

Azon szerződő felek, amelyek tekintetében az egyezmény hatályba lépett, szavazati joggal rendelkeznek. Minden szerződő fél egy-egy szavazattal bír.

2.3. Az egyezmény vegyes bizottsága által tervezett jogi aktus

Az egyezmény módosításának folyamata, melyen egy – legalább évente két alkalommal ülésező – munkacsoport dolgozott, 2012-ben kezdődött. Különböző fórumok (a vámügyi szakértői munkacsoport – származás szekció, a Tanács vámuniós munkacsoportja, a Kereskedelempolitikai Bizottság) révén ebbe a folyamatba a tagállamok is rendszeresen bekapcsolódtak.

---

[1] Ez a megnevezés nem értelmezhető a palesztin állam elismeréseként, és nem érinti az egyes tagállamok e kérdésre vonatkozó álláspontjait.

[2] Ez a megnevezés nem érinti a jogállással kapcsolatos álláspontokat, továbbá összhangban van az 1244 sz. ENSZ BT-határozattal és a Nemzetközi Bíróságnak a koszovói függetlenségi nyilatkozatról szóló véleményével.

[3] HL L 54., 2013.2.26., 4. o.

Az egyezmény vegyes bizottsága 2019. november 27-i 9. ülésén az egyezmény módosításáról szóló határozatot készül elfogadni (a továbbiakban: tervezett jogi aktus).

A tervezett jogi aktus célja a származási szabályok módosítása annak érdekében, hogy azok jobban megfeleljenek a gazdasági realitásnak. A tervezett jogi aktus a 4. cikk (3) bekezdése a) pontjának megfelelően kötelező lesz a felekre nézve. Az említett pont így rendelkezik: „A vegyes bizottság határozatot hoz az egyezmény – benne a függelékek – módosításáról.” A 4. cikk (3) bekezdésnek utolsó mondata értelmében: „Az e bekezdés szerinti határozatokat a szerződő felek saját jogszabályaikkal összhangban léptetik hatályba.”

Az egyezmény módosításait 2021. január 1-jétől kell alkalmazni. Előfordulhat azonban, hogy a módosítások tényleges végrehajtásának időpontját módosítani kell annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni azokat a belső eljárásokat, amelyeket az említett időpontot megelőzően más szerződő feleknek követniük kell.

3. AZ UNIÓ ÁLTAL KÉPVISELENDŐ ÁLLÁSPONT

Az egyezmény javasolt módosításai olyan további rugalmassági és korszerűsítési elemekről rendelkeznek, amelyek összhangban vannak azokkal, amelyekről az Unió a közelmúltban létrejött más megállapodások (az EU és Kanada közötti átfogó gazdasági és kereskedelmi megállapodás (CETA), az EU és Vietnám közötti szabadkereskedelmi megállapodás, az EU–Japán gazdasági partnerségi megállapodás, az EU és a Dél-afrikai Fejlesztési Közösség közötti gazdasági partnerségi megállapodás), illetve preferenciarendszerek (általános vámkedvezmény-rendszer) keretében már megállapodott. A jobbítások célja általában rugalmasabb és egyszerűbb szabályok bevezetése, amelyek megkönnyítik az EU ipara számára azok teljesítését, és ezáltal javítják az export versenyképességét. A módosított szöveg nem változtatja meg a jelenlegi egyezmény intézményi rendelkezéseit.

3.1. A módosított származási szabályok részletei

a) Eltérések

Azon jelenlegi gyakorlat tekintetében, hogy a szerződő felek kétoldalú megállapodásokat köthetnek az egyezmény közös szabályaitól eltérő szabályokról, a módosított egyezmény nagyobb átláthatóságot vezet be és rögzít azáltal, hogy előírja az ilyen eltérésekről szóló értesítést (1. cikk (3) bekezdés). A már meglévő eltérések hatályban maradnának, és azokat az értesítési kötelezettség nem érintené (1. cikk (2) bekezdés).

b) A teljes egészében egyetlen országban létrejött vagy előállított árukra – hajókra – vonatkozó feltételek:

A módosított szabályok között szereplő, hajókra vonatkozó feltételek egyszerűbbek, és nagyobb rugalmasságot biztosítanak (3. cikk (2) bekezdés). Bizonyos, a jelenlegi szövegben szereplő feltételek (a személyzetre vonatkozó különös követelmények) törlésre kerültek, mások pedig (pl. tulajdonjog) módosultak a kevésbé szigorú szabályok alkalmazásának lehetővé tétele érdekében.

c) Kielégítő megmunkálás vagy feldolgozás – átlagolás

A módosított szabályok rugalmasságot biztosítanak az exportőröknek, ugyanis lehetővé teszik számukra, hogy a vámhatóságoktól engedélyt kérjenek arra, hogy a költségek és a devizaárfolyamok ingadozásainak figyelembevétele érdekében átlagként számítsák ki a gyártelepi árat és a nem származó anyagok értékét (4. cikk (3)–(6) bekezdés). Ez várhatóan nagyobb kiszámíthatóságot biztosít az exportőröknek.

d) Tűréshatár

A jelenlegi tűréshatár a termék gyártelepi árának 10 %-a (5. cikk).

A javasolt szöveg a mezőgazdasági termékek esetében a termék nettó tömegének 15 %-ában, az ipari termékek esetében pedig a termék gyártelepi árának 15 %-ában határozza meg a tűréshatárt (5. cikk).

A tömegben meghatározott tűréshatárral objektívabb kritérium kerül bevezetésre, és a 15 %-os küszöbérték várhatóan kellően megengedő lesz. Azt is biztosítja továbbá, hogy az áruk nemzetközi áringadozásai hatással legyenek a mezőgazdasági termékek származására.

e) Kumuláció

A javasolt szöveg (7. cikk) minden termék esetében fenntartja a diagonális kumulációt. Ezenkívül a Harmonizált Rendszer szerinti 50–63. árucsoportba tartozó textil- és ruházati termékek kivételével az összes termék esetében általános teljes kumulációról rendelkezik.

A Harmonizált Rendszer szerinti 50–63. árucsoportba tartozó termékek esetében emellett kétoldalú teljes kumulációt ír elő. Végül pedig a szerződő feleknek lehetőségük lesz arra, hogy megállapodjanak az általános teljes kumulációnak a Harmonizált Rendszer szerinti 50–63. árucsoportba tartozó termékekre való kiterjesztéséről.

f) Könyvelés szerinti elkülönítés

A jelenlegi szabályok (20. cikk) értelmében a vámhatóságok akkor engedélyezhetik a könyvelés szerinti elkülönítést, ha az „elkülönített [raktározás] jelentős költségekkel vagy tényleges nehézségekkel járna”. A módosított szabály (12. cikk) alapján a vámhatóságok akkor engedélyezhetik a könyvelés szerinti elkülönítést, „ha felcserélhető származó és nem származó anyagok kerülnek felhasználásra”.

Az exportőröknek a könyvelés szerinti elkülönítés engedélyezésének kérelmezésekor a továbbiakban nem kell igazolniuk, hogy az elkülönített raktározás jelentős költségekkel vagy tényleges nehézségekkel jár, hanem elegendő megjelölniük, hogy felcserélhető anyagok kerülnek felhasználásra.

A cukor esetében, amely alapanyag és végtermék is lehet, a továbbiakban nem kell fizikailag elkülönítve raktározni a származó és nem származó készleteket.

g) A területiség elve

A jelenlegi szabályok (11. cikk) bizonyos feltételek mellett lehetővé teszik egyes megmunkálási vagy feldolgozási műveleteknek az adott területen kívül történő elvégzését, kivéve a Harmonizált Rendszer szerinti 50–63. árucsoportba tartozó termékek esetében. A javasolt szabályok (13. cikk) a textíliákat sem zárják ki e lehetőségből.

h) A változtatás tilalma

A változtatás tilalmáról rendelkező javasolt szabály (14. cikk) engedékenyebb a származó termékek szerződő felek közötti szállítása tekintetében. E szabály révén várhatóan elkerülhetők lesznek azok a helyzetek, amelyekben a közvetlen szállításra vonatkozó rendelkezés formai követelményeinek nem teljesülése miatt olyan termékek kerülnek behozatalkor kizárásra a preferenciális vám alkalmazásának lehetősége alól, amelyek esetében nincs kétség afelől, hogy származó termékeknek minősülnek.

i) A vámvisszatérítés vagy vámmentesség tilalma

A jelenlegi szabályok (14. cikk) alapján a vámvisszatérítés tilalmának általános elve vonatkozik a bármilyen termékek gyártása során felhasznált anyagokra. A módosított szabályok (16. cikk) értelmében a tilalom minden termék esetében megszűnik, kivéve a Harmonizált Rendszer szerinti 50–63. árucsoportba tartozó termékek (textil- és ruházati

termékek) gyártásához felhasznált anyagokat. A szöveg ugyanakkor biztosít néhány kivételt az e termékekkel kapcsolatos vámvisszatérítés tilalma alól is.

j) Származási igazolás

A módosított szabályok (17. cikk (1) bekezdés) az EUR.1 és az EUR.MED szállítási bizonyítvány alkalmazásának jelenlegi kettős rendszere helyett egyetlen származási igazolás (EUR.1 vagy származási nyilatkozat) alkalmazását vezetik be, ami lényegesen leegyszerűsíti a rendszert. Ez várhatóan javulást fog eredményezni a szabályok gazdasági szereplők általi betartása terén, mivel elkerülhetők lesznek a szabályok összetettsége miatti hibák, továbbá megkönnyíti a vámhatóságok számára az irányítást. Emellett várhatóan nem lesz hatással a származási igazolások ellenőrzésével kapcsolatos kapacitásra, az ugyanis változatlan marad.

A módosított szabályok (17. cikk (3) bekezdés) ezenkívül lehetővé teszik, hogy a felek megállapodjanak a regisztrált exportőrök rendszerének (REX) alkalmazásáról. Ezek a közös adatbázisban regisztrált exportőrök az elfogadott exportőri eljárás lefolytatása nélkül maguk állítanak ki származásmegjelölő nyilatkozatokat. A származásmegjelölő nyilatkozat jogilag egyenértékű a származási nyilatkozattal vagy az EUR.1 szállítási bizonyítvánnyal. A módosított szabályok a jövőben lehetővé teszik az elektronikus úton kiadott származási bizonyítványok alkalmazását is (17. cikk (4) bekezdés).

k) A származási igazolás érvényessége

A javaslat szerint a származási igazolások érvényességi idejét 4 hónapról 10 hónapra kell meghosszabbítani (23. cikk). Ez várhatóan szintén engedékenyebb szabályokat fog eredményezni a származó termékek felek közötti szállítása tekintetében.

3.2. A listán szereplő módosított szabályok részletei

3.2.1. Mezőgazdasági termékek

a) Érték és tömeg

A nem származó anyagokra vonatkozó határérték eddig kizárólag az anyagok értékében került kifejezésre. Az új küszöbértékek az anyagok tömegét veszik alapul az ár- és devizaárfolyam-ingadozás hatásainak elkerülése érdekében (például az ex 19., 20. árucsoport, valamint a 2105. és 2106. vámtarifaszám esetében), a cukor tekintetében pedig törlésre került egy meghatározott határérték (például a 8. árucsoport vagy a Harmonizált Rendszer szerinti 2202. vámtarifaszám esetében).

A módosított szabályok értelmében emelkedett a tömegre vonatkozó küszöbérték (20 %-ról 40 %-ra), egyes árucsoportok esetében pedig bevezetésre került az érték és a tömeg közötti választás lehetősége. A Harmonizált Rendszernek a módosítás által érintett árucsoportjai és vámtarifaszámai közül megemlítendők különösen a következők: ex 1302., 1704. (alternatív szabály alapján tömeg vagy érték), 18. (1806.: alternatív szabály alapján tömeg vagy érték), 1901.

b) Kiigazítás a beszerzési minták alapján

Más mezőgazdasági termékekre (azaz a növényi olajokra, a diófélékre, a dohányra) rugalmasabb, a gazdasági realitásokhoz igazodó szabályok vonatkoznak, különösen a Harmonizált Rendszer szerinti 14., 15., 20. (beleértve a 2008. vámtarifaszámot), 23. és 24. árucsoport esetében. A módosított szabályok egyensúlyt teremtenek a regionális és a globális beszerzés között (a Harmonizált Rendszer szerinti 9. és 12. árucsoport). Emellett egyszerűsödtek a Harmonizált Rendszer szerinti 4., 5., 6., 8., 11. és ex 13. árucsoportra vonatkozó szabályok (szűkült a kivételek köre).

3.2.2. Ipari termékek (a textíliák kivételével)

A javasolt kompromisszumos szöveg jelentős változásokat tartalmaz a jelenlegi szabályokhoz képest:

- az árucsoportra vonatkozó jelenlegi szabály több termék esetében is kettős kumulatív feltételt foglal magában. Ez egyetlen feltételre módosul (a Harmonizált Rendszer szerinti 74., 75., 76., 78. és 79. árucsoport);

- törlésre került számos, az árucsoportra vonatkozó szabálytól eltérő különös szabály (a Harmonizált Rendszer szerinti 28., 35., 37., 38. és 83. árucsoport). Ez a horizontálisabb megközelítés egyszerűsíti a gazdasági szereplők és a vámhatóságok helyzetét;

- az árucsoportra vonatkozó jelenlegi szabály kiegészült egy alternatív szabállyal, ami további választási lehetőséget biztosít az exportőr számára a származási kritérium teljesítése tekintetében (27., 40., 42., 44., 70., 83., 84. és 85. árucsoport).

Mindezek a módosítások naprakésszé teszik és korszerűsítik a listán szereplő szabályokat, amelyek így összességében megkönnyítik a termékek származó státusának megszerzésére vonatkozó feltétel teljesítését. Ezen túlmenően a fent említett lehetőség – egy meghatározott időszak átlagának alapulvétele – további egyszerűsítést eredményezhet az exportőrök számára.

3.2.3. Textíliák

A textíliákkal és a ruházati cikkekkel kapcsolatban új lehetőségek kerültek bevezetésre a passzív feldolgozás és a tűréshatárok tekintetében. E termékek vonatkozásában új, származást megalapozó eljárások is bevezetésre kerültek, különösen a könnyebben elérhetővé váló szövetek esetében. Végül pedig ezekre a termékekre is vonatkozni fog a teljes kétoldalú kumuláció. Az ilyen kumuláció lehetővé teszi, hogy a textilanyagokon végzett feldolgozási műveleteket (azaz a szövést, a fonást stb.) figyelembe vegyék a kumulációs övezetben végbemenő gyártási folyamatban.

Az egyezmény módosításai 2021. január 1-jétől (vagy az egyezmény vegyes bizottsága által elfogadandó időponttól) alkalmazandók azon szerződő felek körében, amelyek származási szabályokról szóló jegyzőkönyveikbe ténylegesen bevezették az egyezmény szóban forgó módosításait vagy az azokra való hivatkozást.

4. JOGALAP

4.1. Eljárási jogalap

4.1.1. Általános elvek

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 218. cikkének (9) bekezdése határozatok elfogadásáról rendelkezik „*a megállapodásokkal létrehozott szervekben az Unió által képviselendő álláspontok kialakítására vonatkozóan, amennyiben az ilyen szervnek joghatással bíró jogi aktust kell elfogadnia, kivéve a megállapodás intézményi kereteit kiegészítő vagy módosító jogi aktusokat*”.

A „*joghatással bíró jogi aktus*” fogalmába beletartoznak a nemzetközi jognak a kérdéses szervet szabályozó szabályai szerint joghatással bíró jogi aktusok. Ezenfelül a fogalom magában foglalja azokat az eszközöket is, melyek a nemzetközi jog szerint nem bírnak

kötelező erővel, de „*meghatározó módon befolyásolják az uniós jogalkotó által [...] elfogadott szabályozás tartalmát*”[4].

4.1.2. A jelen esetre történő alkalmazás

Az egyezmény vegyes bizottságát megállapodás, nevezetesen a pán-euromediterrán preferenciális származási szabályokról szóló regionális egyezmény hozta létre.

Az egyezmény vegyes bizottsága által elfogadandó jogi aktus joghatással bíró jogi aktus. A pán-euromediterrán preferenciális származási szabályokról szóló regionális egyezmény 4. cikkének megfelelően a tervezett jogi aktus a nemzetközi jog szerint kötelező érvényű lesz.

A tervezett jogi aktus nem egészíti ki és nem módosítja a megállapodás intézményi keretét.

Ezért a javasolt határozat eljárási jogalapja az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése.

4.2. Anyagi jogalap

4.2.1. Általános elvek

Az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése szerinti határozat anyagi jogalapja elsősorban azon tervezett jogi aktus célkitűzésétől és tartalmától függ, amellyel kapcsolatban az Unió által képviselendő álláspont meghatározásra kerül.

4.2.2. A jelen esetre történő alkalmazás

A tervezett jogi aktus elsődleges célkitűzése és tartalma a közös kereskedelempolitikával kapcsolatos.

Ezért a javasolt határozat anyagi jogalapja az EUMSZ 207. cikkének (3) bekezdése és 207. cikke (4) bekezdésének első albekezdése.

4.3. Következtetés

A javasolt határozat jogalapja ezért az EUMSZ 207. cikkének (3) bekezdése és 207. cikke (4) bekezdésének első albekezdése, összefüggésben az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdésével.

5. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A pán-euromediterrán preferenciális származási szabályokról szóló regionális egyezmény módosításai a származási szabályok korszerűsítésének elvén alapulnak, miszerint azokat összhangba kell hozni a közelmúltbeli szabadkereskedelmi megállapodásokban meghatározott új tendenciákkal. A pán-euromediterrán preferenciális származási szabályokról szóló regionális egyezmény módosított szabályai főként olyan vámeljárás-egyszerűsítési és korszerűsítéssel kapcsolatos elemeket tartalmaznak, mint:

– Kielégítő megmunkálás vagy feldolgozás – átlagolás: a gyártelepi ár és a nem származó anyagok értékének átlaga alapján történő, a piac ingadozásait figyelembe vevő számítás nagyobb kiszámíthatóságot biztosít az exportőrök számára;

– Származási igazolás: egyszerűsítésre kerül sor ezen a téren, mivel csak egyféle származási bizonyítvány lesz használatban, az EUR.1;

[4] A Bíróság 2014. október 7-i ítélete, Németország kontra Tanács, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61–64. pont.

– A származási igazolás érvényessége: a származó termékek szállításának megkönnyítése a 4 hónapos érvényességi idő 10 hónapra való meghosszabbításával.

A pán-euromediterrán preferenciális származási szabályokról szóló regionális egyezmény ezen módosításai nem befolyásolják mérhető módon az uniós költségvetést, mivel hatókörük elsősorban a kereskedelmi eljárások könnyítésére és a vámhatóságok korszerű gyakorlatainak egységessé tételére vonatkozik. Opcionálisan könnyítést jelentenek a hatóságok hatáskörében maradó területeken anélkül, hogy lényegi változást idéznének elő a szabályokban (könyvelés szerinti elkülönítés, származási igazolások, átlagolás). Az egyszerűsítés egyes aspektusai (például a hajókra vonatkozó kritériumok számának csökkentése) nagyobb kiszámíthatóságot biztosítanak azáltal, hogy megszüntetik azokat a feltételeket, amelyek teljesülését a vámhatóságok jelenleg nehezen tudják ellenőrizni, míg más aspektusok (a változtatás tilalma) a logisztikát érintik a szabályok lényegi megváltoztatása nélkül.

A vámvisszatérítésre vonatkozó rendelkezések módosulnak, de fennmarad a vámvisszatérítés tilalma a textil- és ruházati termékek ágazatában, amely az egyezmény hatálya alá tartozó területen továbbra is az egyik fő kereskedelmi ágazat. A módosított szabályok rögzítik a status quo-t, mivel a bizonyos szerződő feleket érintő jelenlegi tilalom érvényben marad. A teljes kumulációnak az egyezmény hatálya alá tartozó területen való javasolt általánossá tétele az e területen belüli kereskedelmi gyakorlatoknak és azok egymást kiegészítő jellegének erősítését célozza, de valószínűleg nem befolyásolja érdemben a beszedett uniós vámokat, mivel a kumuláció hatálya alá tartozó termékeknek meg kell felelniük a rájuk alkalmazandó, az egyezmény területén hozzáadott értékre vonatkozó követelményeknek ahhoz, hogy részesülhessenek a preferenciák előnyeiből, amint az jelenleg is történik.

A mezőgazdasági és a feldolgozott mezőgazdasági termékeket érintően a listán szereplő szabályok módosításai elsősorban a módszertan kiigazításában állnak, ami nem érinti a szabályok tartalmát. A jelenleg értékben kifejezett határértékek a jövőben tömegben kerülnek kifejezésre. E kritérium objektívebb és könnyebben ellenőrizhető a vámhatóságok számára. Az ipari termékekre vonatkozó termékspecifikus szabályok egyszerűsítése valószínűleg csak korlátozott mértékben befolyásolja a vámbevételeket, mivel számos esetben inkább a beszerzés terén okoz változásokat, mintsem az egyezményben részes országokból való – a korábban behozatali vámok hatálya alá tartozó behozatalt felváltó – preferenciális behozatalt növeli. E változások importvámbevételre gyakorolt hatása ezért nem számszerűsíthető.

Ami a kereskedelmet és annak a preferenciák alkalmazására gyakorolt hatását illeti, az új szabályok keretében biztosított mérséklések az egyezmény hatálya alá tartozó teljes terület gazdasági integrációjára helyezik a hangsúlyt, például a textiliparban, ahol a preferenciák alkalmazásának szintje már most is magas. A textiltermékekre és a kumulációra vonatkozó továbbfejlesztett szabályok főként a már meglévő regionális integrációt és az egyezmény hatálya alá tartozó területen belüli anyagok rendelkezésre állásának javítását célozzák, nem pedig annak lehetővé tételét, hogy több nem származó anyagot hozzanak be a szóban forgó területen kívülről.

6. A TERVEZETT JOGI AKTUS KIHIRDETÉSE

Mivel az egyezmény vegyes bizottságának jogi aktusa módosítani fogja az egyezményt, elfogadását követően helyénvaló kihirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

2019/0234 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

a pán-euromediterrán preferenciális származási szabályokról szóló regionális egyezmény módosítása tekintetében az egyezménnyel létrehozott vegyes bizottságban az Európai Unió nevében képviselendő álláspontról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikke (3) bekezdésére, valamint 207. cikke (4) bekezdésének első albekezdésére, összefüggésben 218. cikke (9) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

(1) A pán-euromediterrán preferenciális származási szabályokról szóló regionális egyezményt (a továbbiakban: egyezmény) az Unió a 2013/93/EU tanácsi határozat[5] révén megkötötte, és az egyezmény 2012. május 1-jén hatályba lépett az Unió vonatkozásában.

(2) A pán-euromediterrán származási kumulációs rendszer lehetővé teszi diagonális kumuláció alkalmazását az egyezmény 26 szerződő fele között, melyek a következők: az Európai Unió, Izland, Liechtenstein, Norvégia, Svájc, Algéria, Egyiptom, Izrael, Jordánia, Libanon, Marokkó, Palesztina[6], Szíria, Tunézia, Törökország, Albánia, Bosznia és Hercegovina, Horvátország, Észak-Macedónia, Montenegró, Szerbia, Koszovó[7], a Feröer szigetek, Moldova, Grúzia és Ukrajna.

(3) Az egyezmény előirányozza, hogy a származási szabályokat módosítani kell annak érdekében, hogy jobban megfeleljenek a gazdasági realitásnak, és eljárásokat határoz meg saját módosítására vonatkozóan. Az egyezmény módosításait az egyezmény 3. cikkének (1) bekezdésével létrehozott vegyes bizottság (a továbbiakban: vegyes bizottság) egyhangú határozatával kell elfogadni.

(4) Az egyezmény módosításának folyamata 2012-ben kezdődött, és olyan új, korszerűbb és rugalmasabb származási szabályokat eredményezett, amelyek összhangban vannak azokkal, amelyekről az Unió a közelmúltban létrejött egyes más megállapodások (az EU és Kanada közötti átfogó gazdasági és kereskedelmi megállapodás (CETA), az EU és Vietnám közötti szabadkereskedelmi megállapodás, az EU–Japán gazdasági partnerségi megállapodás, az EU és a Dél-afrikai Fejlesztési Közösség közötti

---

5 A Tanács 2013/93/EU határozata (2011. április 14.) a pán-euromediterrán preferenciális származási szabályokról szóló regionális egyezménynek az Európai Unió nevében történő aláírásáról (HL L 54., 2013.2.26., 4. o.).

6 Ez a megnevezés nem értelmezhető a palesztin állam elismeréseként, és nem érinti az egyes tagállamok e kérdésre vonatkozó álláspontjait.

7 Ez a megnevezés nem érinti a jogállással kapcsolatos álláspontokat, továbbá összhangban van az 1244 sz. ENSZ BT-határozattal és a Nemzetközi Bíróságnak a koszovói függetlenségi nyilatkozatról szóló véleményével.

gazdasági partnerségi megállapodás), illetve preferenciarendszerek (általános vámkedvezmény-rendszer) keretében már megállapodott.

(5) A vegyes bizottság 2019. november 27-i ülésén vagy egy későbbi időpontban várhatóan határozatot fogad el az egyezmény módosításáról.

(6) Mivel a határozat kötelező érvényű lesz az Unióra nézve, helyénvaló meghatározni az Unió által a vegyes bizottságban képviselendő álláspontot,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A pán-euromediterrán preferenciális származási szabályokról szóló regionális egyezménnyel létrehozott vegyes bizottságban az Európai Unió nevében képviselendő álláspontnak az e határozathoz csatolt vegyesbizottsági határozattervezeten kell alapulnia.

2. cikk

Ennek a határozatnak a Bizottság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök